

Milena Šťastná se narodila 24. 7. 1929 v obci Krásný Les u Chabařovic. Pocházela z rodiny finančního strážce Václava Šťastného, který bojoval během první světové války jako italský legionář. Vážil si prvního československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka. Po válce vstoupil do finanční stráže v Petrovicích u Jablonného v Podještědí. Maminka krásně zpívala, hrála na citeru a také uměla šít, šila i tatínkovi uniformy. Vztah maminky a tatínka byl zprvu komplikovaný, jelikož musel jako člen finanční stráže žádat o povolení k sňatku, které mu bylo dáno až po narození jejich první dcery Elišky.

Když byl paní Mileně jeden rok, přestěhovali se do obce Fukov. Poté se stěhovali do Lipové, kde již navštěvovala českou mateřskou školu i první dva roky základní školy. V Lipové bylo také lesní divadlo, kde tatínek hrál ochotnické divadlo. Druhou třídu již dokončila v Kunštátu v Orlických horách, kde se také naučila. V té době také začala ráda číst. V roce 1938 byla u babičky v Petrovicích na prázdninách. Když přišla mobilizace, babička, která neuměla česky, ubytovala české a slovenské vojáky. Babička je milovala, vařili společně v její kuchyni a dala jim k dispozici stodolu. Brzy se musela vrátit domů, protože se z obav, že vypukne válka, museli z Kunštátu stěhovat. Tatínek byl v té době velitel Svazu obránců státu. Ti hlídali Kunštát, vybudovali si v lese strážní chatu a měli tam rádio. V něm slyšeli, jak prý Češi v Kunštátě ubližují Němcům, což ovšem nebyla pravda. Vzápětí se přestěhovali do Hradce Králové k tetě Bertě. Válku prožili v Javornici, kde bylo oddělení finanční stráže a kde bydleli na faře. Po roce 1948 byl tatínek přeložen do Plzně a tam paní Šťastná absolvovala pedagogickou fakultu. Kariéru učitelky zahájila ve Varnsdorfu, dálkově ještě v Olomouci pedagogiku a psychologii. Poté učila na částečný úvazek ve Šluknově na pedagogické škole a následně na základní škole v Rumburku. Od roku 1968 učila na základní škole v Mikulášovicích, kde také s manželem Bohumilem Šimůnkem bydleli. Normalizaci v 70. letech neprožívali s manželem dobře, v kádrových posudcích byl pan Šimůnek označen za „zarytého pravičáka“ a paní Šťastná podle záznamů „nepochopila politiku strany“. Manžel byl sesazen z místa ředitele školy. Paní Šťastná ještě nějaký čas učila a pracovala jako zástupkyně, kvůli atmosféře v kolektivu však na konci 70. let odešla a pracovala jako vychovatelka v dětském domově. Ke své profesi učitelky se na čas vrátila po sametové revoluci, když již byla v důchodu.